



בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-05-56867 זילברג נ' טרפיקו בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט איתי הרמלין

התובע: עמית זילברג

נגד

הנתבעת: טרפיקו בע"מ, ח"פ 514279462 מ"מגדל על", דיזנגוף 50 (דיזנגוף סנטר), תל אביב

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. בשנת 2009 התקשר התובע בהסכם עם הנתבעת לפרסומו כעורך דין באתר אינטרנט שהיא
- 4 מפעילה בשם Lawguide. עורכי הדין המפרסמים את פרטיהם באתר זה תמורת תשלום,
- 5 מקבלים דרך האתר פניות של לקוחות – זאת, בהתאם לתקנון האתר שאותו הם מאשרים
- 6 עם הצטרפותם. בחודש מרץ 2012 החליט התובע להפסיק את התקשרותו בתשלום עם
- 7 האתר. גם אחרי שהפסיק לשלם לנתבעת הוסיפו שמו ותחום עיסוקו הספציפי של התובע
- 8 להתפרסם באתר, אך כיוון שהפסיק לשלם לאתר נשלחו אליו רק הודעות חלקיות על כך
- 9 שיש פונים המעוניינים בשירותיו, אך על מנת שיווצר הקשר עם הפונים היה על התובע
- 10 לחדש את המנוי שלו. התובע לא חידש את המנוי, אך גם לא ביקש ששמו ותחום עיסוקו
- 11 יוסרו מן האתר, כך המשיך לקבל מן האתר הודעות על לקוחות שהתעניינו דרך האתר
- 12 בקבלת שירותיו כעורך דין. הודעות אלה נשלחו אליו באופן אוטומטי מכתובת הדואר
- 13 האלקטרוני info@lawguide.co.il. התובע אינו תובע פיצוי בגין הודעות אלה.
- 14
- 15 2. ב-9.3.2014 קיבל התובע דואר אלקטרוני מן האתר ובו הודעה נוספת על פנייה של לקוח
- 16 פוטנציאלי. התובע השיב לדוא"ל במלים: "שלום רב. בהמשך לשיחתנו וכפי שסוכם, הנכם
- 17 מפסיקים לשלוח לי הודעות לאלתר, במידה ותראו אותי כלקוח חוזר- חובת ההוכחה עליכם,
- 18 הנכם מוזמנים לשלוח הודעות עם לקוחות פוטנציאליים עם פרטיהם לבחינת הפוטנציאל
- 19 שהנכם מתיימרים להציג כיום". למעשה העמיד התובע בפני הנתבעת ברירה - להעניק לו
- 20 בחינם את השירות שקיבל בעבר בתשלום או שיפסק משלוח ההודעות אליו. אף על פי כן
- 21 המשיך התובע לקבל מן הנתבעת הודעות על לקוחות פוטנציאליים.
- 22



בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-05-56867 זילברג נ' טרפיקו בע"מ

תיק חיצוני:

3. ב-1.4.2014 קיבל התובע מן הנתבעת דוא"ל המעודד אותו להצטרף בתשלום לאתר. התובע השיב לדוא"ל זה במלים: "שלום רב, בהמשך לפנייתכם הרבות אלי, למען ההבהרה ובכתב: כפי שהבהרתי בכל 4 שיחותינו האחרונות מהחודשים האחרונים, אני לקוח מאוכזב, פניותיכם החוזרות ונשנות אלי מטרידות אותי ולא מועילות לי כלום בשלב זה, אלא אם כן כמו שהבהרתי, הנכם מעוניינים לתת לי חודש נסיון חינם ע"מ לשנות את דעתי עליכם, אם לא, הפסיקו את ההטרדה באופן מיידי! אין ברצוני לצרוך את שירותיכם! אתם מטרידים אותי! נא חדלו לאלתר! פנייה נוספת מצידכם תאלצני לפנות לערכאות לזכות בסעד המתאים. התראה נוספת לא תשלח". בהודעה זו ביקש התובע להעביר לנתבעת את אותו המסר כמו בהודעתו הקודמת – או שיתן לו בחינם השירות שניתן לו בעבר בתשלום או שיפסק משלוח ההודעות אליו. אף על פי כן נמשך משלוח ההודעות מן האתר של הנתבעת אל התובע.
4. משלוח ההודעות נפסק בחודש מאי 2014 אחרי שהתובע דיבר בטלפון עם מנהלת האתר, גב' מיטל בן חמו, שגם העידה בפני. מאז משלוח הדוא"ל הראשון על ידי התובע ועד לשיחה זו נשלחו לתובע 20 הודעות.
5. העובדה שההודעות שנשלחו על ידי הנתבעת אל התובע נועדו לגרום לו לחדש את התשלום לנתבעת כמנוי משלם משמעותה היא כי מדובר בהודעות שהן בגדר "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א בחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 (להלן: החוק). אין גם ספק שההודעות לא עמדו בדרישות סעיף 30א(ה) לחוק – לא נכתב בכותרתן שמדובר בפרסומת ולא ניתנה בהן אפשרות פשוטה להסרה.
6. גב' בן חמו, מנהלת האתר מטעם הנתבעת, הסבירה כי התובע שלח את ההודעות שבהן ביקש להפסיק לשלוח אליו הודעות מן האתר לכתובת שממנה קיבל את ההודעות. לדבריה, מדובר בכתובת המשמשת למשלוח אוטומטי של הודעות, ובדיעבד הסתבר שההודעות שנשלחות לא הגיעו לאנשי הנתבעת במשך חודשים. לדבריה, אילו היתה מקבלת את ההודעות ששלח התובע וצוטטו לעיל, היתה מפסיקה באופן מיידי את משלוח ההודעות אליו, כפי שעשתה בעקבות שיחתם. גב' בן חמו גם ציינה כי לתובע היו ידועות כתובות דוא"ל אחרות של הנתבעת, והוא היה יכול להשתמש בהן כדי להודיע שאינו מעוניין לקבל הודעות נוספות.
7. נציגי הנתבעת הדגישו בפני את העובדה שהתובע ידע שפרטיו ממשיכים להתפרסם באתר ולכן הוא מקבל את פניותיהם, והוא מעולם לא ביקש להסיר את פרטיו מן האתר, אלא ניהל איתם משא ומתן על האפשרות לקבל שירות בחינם.



בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-05-56867 זילברג נ' טרפיקו בע"מ

תיק חיצוני:

8. גב' בן חמו העידה כי לא היתה ערה לכך שההודעות על לקוחות פוטנציאלים שהיא שולחת לעורכי דין שמפורסמים באתר הם בגדר "דבר פרסומת" הכפוף להוראות סעיף 30א לחוק. גב' בן חמו הבטיחה לי כי מעתה יותאמו ההודעות הנשלחות לעורכי הדין להוראות החוק – תתווסף בהן המלה פרסומת בכותרת וכן אפשרות הסרה פשוטה. גב' בן חמו הותירה עלי רושם אמין ביותר.
9. מבחינה עובדתית התובע הוכיח כי נשלחו אליו 20 הודעות דוא"ל שהם בגדר "דבר פרסומת" לפי הוראות סעיף 30א לחוק. אין ספק כי ההודעות לא עמדו בדרישות סעיף 30א(ה) לחוק. אין גם ספק שהתובע הביע את התנגדותו למשלוח הודעות אלה.
10. עם זאת, נציגי הנתבעת שכנעו אותי כי בשל תקלה בלבד לא התקבלו אצלם הודעות הדואר האלקטרוני שנשלחו על ידי התובע, ושבהן ביקש כי יפסק משלוח ההודעות אליו. כמו כן השתכנעתי כי אילו ההודעות היו מגיעות לנציגי הנתבעת משלוח ההודעות היה נפסק מוקדם יותר.
11. בעת האחרונה נתקבלו שני פסקי דין בבית המשפט העליון העוסקים בשאלת גובה הפיצוי הראוי בגין משלוח הודעות פרסומיות בניגוד להוראת החוק. האחד של השופט רובינשטיין ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון ושני בהרכב שאת ההחלטה המרכזית שבו כתב השופט פוגלמן רע"א 2954/14 חזני נ' הנגבי (שבו ישב השופט רובינשטיין כאחד משופטי ההרכב). בין גישותיהם של שני השופטים הבדל עיוני משפיע בהכרח בצורה משמעותית על התוצאה המעשית.
12. הן השופט רובינשטיין והן השופט פוגלמן מאוחדים בדעה שהואיל ומדובר בפיצויים לדוגמה ללא הוכחת נזק יש לבחון את התנהגות המזיק בלבד, ואין חובה על מקבל ההודעות להוכיח כי צמצם את נזקו בכך שביקש להסירו מרשימת תפוצה שאליה לא נרשם. השופט רובינשטיין פסק כי בקביעת הפיצוי לדוגמה יש לאמץ כנקודת מוצא את סכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 30א(י) לחוק – 1,000 שקלים להודעה - ולפסוק פיצוי כזה על כל הודעה שנשלחה ללא אפשרות הסרה או שכללה אפשרות הסרה אך נשלחה לאחר שהנמען כבר ביקש להסיר עצמו מן הרשימה. בגין כל הודעה שכללה אפשרות הסרה (ונשלחה בטרם התבקשה הסרה) פסק השופט רובינשטיין פיצוי של 500 ₪. השופט פוגלמן פסק כי בגין כל הודעה בלי קשר למרכיביה ניתן לפסוק פיצוי לדוגמה שעד 1,000 ₪, אך בחישוב הסכום הכולל שיפסק בגין משלוח של הודעות רבות ניתן לקבוע סכום נמוך יותר ממכפלה של מספר ההודעות שנשלחו בסכום הפיצוי המקסימלי לכל הודעה כפי שנקבע בחוק. על השופט לקבוע סכום פיצוי שימלא אחר התכלית ההרתעתית של סעיף 30א לחוק.



בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-05-56867 זילברג נ' טרפיקו בע"מ

תיק חיצוני:

13. במקרה זה אין מדובר ב"דבר פרסומת" שגרתי. מדובר במקרה שבו הנמען זכה בידיעתו לשירותי פרסום באתר אינטרנט של הנתבעת ללא כל תשלום מצדו, וכתוצאה מכך נשלחו אליו הודעות באופן אוטומטי. יתר על כן, השתכנעתי כי אך משום תקלה לא התקבלו אצל הנתבעת במועד הודעות הדוא"ל שבהן ביקש התובע להפסיק לשלוח אליו הודעות דוא"ל, ושאלו היו מתקבלות היה נפסק משלוח ההודעות באופן מיידי. בנסיבות אלה אף על פי שהודעות הדוא"ל שנשלחו אל התובע לא כללו אפשרות הסרה או את המלה "פרסומת" בכותרתן, אינני סבור כי לפי שיטת השופט רובינשטיין (הבוחנת את התנהגות שולחת האימייל בקשר לכל הודעה לשם קביעת גובה הפיצוי) יש מקום לקבוע פיצוי לדוגמה בגובה המקסימלי בגין כל הודעה שנשלחה אל התובע.

14. גם בשאלת מילוי התכלית ההרתעתית של החוק שהיא הבסיס לקביעת גובה הפיצוי לפי גישת השופט פוגלמן, אינני סבור כי יש צורך במקרה זה בהטלת הפיצוי המקסימלי האפשרי. נאמנים עלי דבריה של מנהלת אתר האינטרנט בפני, על כך שלא היתה ערה לכך שההודעות שנשלחות מן האתר, ובהן הודעה על לקוח המתעניין בשירותיו של עורך הדין ששמו מתפרסם באתר הן בגדר "דבר פרסומת" כהגדרת החוק, וכי בעקבות הדיון בתיק בכוונתה להתאים את ההודעות הנשלחות לדרישות החוק.

15. בשורה התחתונה הן לפי גישת השופט רובינשטיין והן לפי גישת השופט פוגלמן אין מקום לפסוק במקרה זה את סכום הפיצוי המקסימלי ללא הוכחת נזק המותר לפי החוק.

16. סוף דבר הוא שאני פוסק כי על הנתבעת לפצות את התובע בסכום של 12,000 ₪. לסכום זה יתווספו 400 ₪ הוצאות משפט. בסך הכל תשלם הנתבעת לתובע סכום של 12,400 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.

ניתן היום, 20 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.

איתי הרמלין, שופט

29
30
31
32